University of Madras. B. A. Examination

PATHTHUPPATTU (MULL

20289

NACHCHINARKI

HAIYAR,

NCY COLLEGE, MADRAS.

…INTED AT THE PRESIDENCY PRESS
187, Armenian Street, Madras.
1910.

முகவுரை.

சென்னை யூனிவர்ஸிடியாரால் 1911-ம் வருஷத்து பி. ஏ. பரீக்ஷைக்குப் பாடமாக நியமிக்கப்பட்ட முல்லைப் பாட்டையும் அதை அறிந்துகொள்ளுதற்கு இன்றியமையாத மதுரை ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினிய ருரையையும் வெளிப்படுத்தத் தொடங்கி, மாணாக்கர்களுக்கு அவை விளங்கும்வண்ணம் நூதனமாக எளிய நடையில் எழுதிய குறிப்புக்களையும் உரியவிடங்களிற் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கலானேன்.

முல்லைப்பாட்டென்பது கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவரான நப்பூதனார் பாடியது; இது நேரிசை ஆசிரியப்பா; க0௩-அடிகளை யுடையது; பகைமேற்சென்ற தலைவன் வருமளவும் தலைவி பொறுத்துக்கொண்டிருந்தவிடத்து அவன் வந்ததனைக்கண்டு தோழிமுதலியோர்கள் தம்முட் கூறியதாக இயற்றப்பெற்றது.

இந்நூலில், தனித்திருக்கும் தலைவியின் இயல்பும் கார்காலத்தின் இயற்கையும் படைவீட்டிற் பகைவர் அடைந்த வருத்த மிகுதியும் தலைவனது வீரமுதலியவைகளும் பண்டைக்காலச் செய்திகள் பலவும் மிகச்செவ்வையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல், உரையாசிரியர் பலருரைகளில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது; பல நூலாசிரியர்கள் இதிலுள்ள வாக்கியங்களைத் தாமியற்றும் நூல்களுள் ஆங்காங்கு அமைத்து அழகுபடுத்தியிருக்கின்றனர்; "முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவம்" என்பது விதியன்றோ.

இதிலுள்ள விஷயம் ஒவ்வொன்றும் யாவரும் எப்பொழுதும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் அனுபவமாக உள்ளதாதலின், இந்நூல் படிப்பவர்களுக்கு மிக்க இன்பத்தை விளைவிக்குமென்பது தானேமலே விளங்கும்; செயற்கையழகிலும் இயற்கையழகு சிறந்ததென்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமே.

விளங்க எழுதவேண்டியவைகளைப் பலகாரணங்களால் நான் எழுதாதிருத்தல் கூடும்; கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களிற்சிறந்து கலாசாலைகளில் தமிழ்ப்பண்டிதர்களாக வீற்றிருக்கும் விவேகிகள் அக்குற்றத்தைப் பொறுத்து மாணாக்கர்களுக்கு உரிய விஷயங்களைத் தெரிவிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

இங்ஙனம்,

சென்னை
20—9—10. } வே. சாமிநாதையன்.

நூல்.

முல்லைப்பாட்டென்பது, நக்கீரனார் முதலிய சங்கப்புலவர்களியற்றிய பத்துப்பாட்டினுள் ஐந்தாவது. பத்துப்பாட்டுக்கள் இன்னவை யென்பதைப் பின்னுள்ள வெண்பாவாலுணர்க:—

"முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து."

அவற்றுள்,—

முதலாவது திருமுருகாற்றுப்படை ௩௧௭-அடிகளையுடையது; முருகக் கடவுள்மீது மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது; இதில் முருகக்கடவுளுடைய ஸ்தலங்களுட்சிறந்த திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்), திருவாவினன்குடி (பழனி), திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை யென்னும் ஆறுபடைவீடுகளும், அவற்றில் அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் விதமும் முறையே விரம்பப் பாராட்டிக்கூறப்படும்.

இரண்டாவது பொருநராற்றுப்படை ௨௪௮-அடிகளையுடையது; இளஞ்சேட்சென்னி புதல்வனாகிய சோழன்கரிகாற்பெருவளவனை முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடியது; இதில் கரிகாற்பெருவளவன் கொடையும் அவன்வீரமும் அவனாண்ட சோழநாட்டின் வளமும் காவிரிநதியின் சிறப்பும் நன்றாகக் கூறப்படும்.

மூன்றாவது சிறுபாணாற்றுப்படை உ௬௯-அடிகளையுடையது; எறுமா நாட்டு நல்லியக்கோட னென்பவனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்த னார் பாடியது; இதில் நல்லியக்கோடனது வண்மையும் அவனுடைய நகரங் களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆமூர் முதலியவற்றி னியல்பும், அவற்றி லிருந்த மாந்தர்களது நற்குண நற்செய்கைகளும் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர் களுடைய இராசதானிகளாகிய மதுரை வஞ்சி உறையூ ரென்னு மூன்று நகரங்களி னிலைமையும், பேகன் பாரி காரி ஆய் அதிகன் நள்ளி ஓரி யென் னும் வள்ளல்களெழுவரும் இன்னஇன்ன கொடையாற் பெயர்பெற்றார்க ளென்பதும் கூறப்பட்டுள்ளன.

நான்காவது பெரும்பாணாற்றுப்படை ௫00-அடிகளையுடையது; காஞ்சி நகரத்திருந்த தொண்டைமான் இளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத் திரங்கண்ணனார் பாடியது; இதில் அவனது வண்மையும், தொண்டைநாட் டிலேயுள்ள குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணைவளங்களும், அவற்றில்வாழும் மாந்தரு டைய தொழில் ஊண் ஒப்புரவு முதலியனவும், காஞ்சி நகரத்தின் சிறப்பும், திருமாலின் நூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்றாகிய திருவெஃகா வென்பதும் கூறப்பட்டுள்ளன.

உ

ஐந்தாவது முல்லைப்பாட்டு. இதன் வரலாற்றை முகவுரையிற் காண்க.

ஆறாவது மதுரைக்காஞ்சி எ௮உ-அடிகளையுடையது; தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபேறு நிமித் தம் நிலையாமையைச் செவியறிவுறுத்தி மாங்குடிமருதனார் பாடியது; இதில் பாண்டி நாட்டின் ஐந்திணைவளங்களும், மதுரையம்பதியி னழகும், அப்பா ண்டியனது வீரமுதலியனவும், சேரராசனது நாளோலக்கச் சிறப்பும், அக் காலத்திருந்த பலசிற்றரசர்களுடைய பெருமையும், அருச்சுனனுக்குக் கண் ணன் உபதேசித்த பகவத்கீதையின் மேம்பாடும், இன்னும் பலவும் கூறப் பட்டுள்ளன.

ஏழாவது நெடுநெல்வாடை கஅஅ - அடிகளையுடையது. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை நக்கீரனார் பாடியது; இதில் ஐப்பசி கார்த்திகை மாதங் களாகிய கூதிர்க்காலத்தினியல்பும் தனித்திருந்த தலைவியது வருத்தமிகுதியும் படைவீட்டில் தலைவனிருக்கும் வண்ணமும் விளங்கக் கூறப்பட்டுள்ளன.

எட்டாவது குறிஞ்சிப்பாட்டு உசுக - அடிகளையுடையது; ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலர் பாடியது; இதில் மலைவளங் களும், இல்லறமுறைமையும், தலைவனும் தலைவியும் தம்முள்வைக்கத்தகு மன்புடைமையும், க‌ூ ற்பின் இன்றியமையாமையும், பல மலர்விசேடங்களும் அழகாகக் கூறப்பட்டுள்ளன; இது பெருங்குறிஞ்சி யென்னும் பெயர் பெறும்.

ஒன்பதாவது பட்டினப்பாலை கூ0க - அடிகளையுடையது; சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடியது. இதிற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின்சிறப்பும், சோழநாட்டின்வளமும் காவிரிநதி பயன் படுதலும், அச்சோழனுடைய பராக்கிரமமும், அவனுடைய செங்கோலின் மேன்மையும் நிரம்ப விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூலைக்கேட்டு அச் சோழன் கடியலூருருத்திரங்கண்ணனார்க்குப் பதினாறுலக்ஷம் பொன் பரி சளித்தா னென்று கலிங்கத்துப்பரணியாற் றெரிகின்றது.

பத்தாவது மலைபடுகடாம் ருஅங - அடிகளையுடையது; பல்குன்றக் கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னனை இரணியமுட் டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் பாடியது; இதில் அவனூர்க் குச்செல்லும் வழியினியல்பும், அவ்வவ்விடத்துக்கிடைக்கும் உணவின் வகை களும் அவனது மலை சோலை காடுகளின் வளங்களும், அவனது வள்ளன்மை யும், ஆற்றலும், அவனது சுற்றத்தினொழுக்கங்களும், அவனது நாளோலக்கச் சிறப்பும், அவனது நவிர மென்னும் மலையில் காரியுண்டிக்கடவு ளென்னும் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானது மகிமையும், அவனு டைய முன்னோர்களின் பெருமையும், அவனூரினியல்பும், அவனது சேயா றென்னும் ஆறுமுதலியவற்றின் வளங்களும் விளங்கக் கூறப்பட்டுள்ளன. இது கூத்தராற்றுப்படை யெனவும் பெயர்பெறும்.

நூலாசிரியர்.

முல்லைப்பாட்டை இயற்றிய நப்பூதனாரென்பவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர்; இவருடைய ஊர் காவிரிப்பூம்பட்டினம்; இவருடைய தந்தையார் பொன்வாணிகனார்; இதனால் இவரை வணிகரென்று நினைத்தற்கிடமுண்டு. 'ந' என்பது சிறப்புப்பொருளை யுணர்த்துவதோர் இடைச்சொல்; முதலில் இவர் 'பூதனார்' என்னும் பெயரையுடையவராக இருந்து இந்நூலை இயற்றியகாரணம்பற்றிப் பின்பு நப்பூதனாரென்று வழங்கப்பட்டாரென்று தெரிகிறது. நப்பாலத்தனார், நக்கீரனார், நச்செள்ளையார் என்னும் பெயர்களிலும் 'ந' என்பது இப்படி விரவியிருத்தல் காண்க; சிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலம்பகம், எசு-ம் செய்யுளுரையில் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், 'நப்பின்னை' என்பதைக்குறித்து எழுதியிருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும்; எட்டுத்தொகை முதலியவற்றில் இவரியற்றியதாக இதுவரையில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. ஆனால், பூதனாரென்னும் பெயரினரொருவர், நற்றிணை, உகூ-வது செய்யுளியற்றியதாகத் தெரிகின்றது; அப்பெயரினரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ யாதும் தெரியவில்லை.

இந்நூல் உரையாசிரியராகிய

நச்சினார்க்கினியர்வரலாறு.

விருத்தம்.

எவனுலக வாயிடைவர் தமுதவா யுடையனென வியம்பப் பெற்றோன்
எவன்பண்டைப் பனுவல்பல விறவாது நிலவவுரை யெழுதி யீந்தோன்
எவன்பரம வுபகாரி யெவனச்சி னார்க்கினிய னெனும்பே ராளன்
அவன்பாத விருபோது மெப்போது மலர்கவென தகத்து மன்னோ.

இம்முல்லைப்பாட்டின் உரையாசிரியராகிய நச்சினார்க்கினியர் பாண்டி வளநாட்டுள்ள மதுராபுரியிற் பிராமணகுலத்திற் பாரத்துவாசகோத்திரத்தில் அவதரித்தவர். தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பலவகையான எல்லா நூல்களிலும் அதிபாண்டித்தியமுடையவர். இவரது சமயம் சைவமே. இவர் இன்னராதல், "வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனி, லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசநன், பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச, னான்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய, தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர், தானே யாகிய தன்மை யாளன்" என்னும் உரைச் சிறப்புப்பாயிரத்தால் விளங்கும். சிவதலங்களுட்சிறந்த சிதம்பரத்தினது திருநாமங்களாகிய 'திருச்சிற்றம்பலம்.', 'பெரும்பற்றப்புலியூர்' என்பவற்றை முறையே ஆறெழுத்தொருமொழிக்கும் ஏழெழுத்தொருமொழிக்கும் உதாரணமாக இவர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்து மொழிமரபில் 'ஓரெழுத்தொருமொழி" என்னுஞ் சூத்திரத்து விசேடவுரையிற் காட்டியிருத்தலாலும், சைவசமயத்துச் சிறந்த நூல்களாகிய திருவாசகம் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் திருவுலாப்புறம் முதலியவற்றினின்றும் தமது உரைகளிற் பலவிடங்களில் இலக்கிய விலக்கணப் பொருள்களுக்கேயன்றித் தத்துவப்பொருளுக்கும் மேற்கோள்கள் எடுத்து ஆண்டுள்ளதனாலும், அங்ஙனம் மேற்கோள் கொண்ட சிலவிடங்களில் எழுதியுள்ள விசேடவுரைகளாலும், சீவகசிந்தாமணியில், நாமகளிலம்பகத்தில், 'மேகம் மீன்ற' என்னும், ௩௩௩-ம் செய்யுளில், 'போகம்மீன்ற புண்ணியன்' என்பதற்கு எழுதிய விசேடவுரையாலும்,

திருமுருகாற்றுப்படையுரையிற்காட்டிய சில நயங்களாலும், மற்றுஞ் சில வற்றாலும் இவரது சைவ சமயாபிமானம் நன்குவெளியாம்.

நச்சினார்க்கினியர், இந்நூலுக்கன்றிப் பத்துப்பாட்டினுள் மற்றநூல் களுக்கும் தொல்காப்பியத்திற்கும் கலித்தொகைக்கும் குறுந்தொகையில் பேராசிரியர் பொருளெழுதாதொழிந்த இருபது செய்யுட்களுக்கும் உரை

ள

செய்தருளினர். இன்னுஞ் சிலநூல்களுக்கு இவர் உரையியற்றினரென்பர்; அவை இவையென்று புலப்படவில்லை. இக்காலத்து வழங்கும் திருக்கோவை யாருரை பேராசிரியராற் செய்யப்பட்டதென்று தெரிகின்றமையாலும், இவர் அந்நூற்குச்செய்த வேறுரை கிடையாமையாலும் அதற்கும் திருக்குறள் முத லிய மற்றுஞ்சிலவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்திருப்பதாக இவருடைய உரைச் சிறப்புப்பாயிரத்திலேனும் வேறொன்றிலேனும் கூறப்படாமையாலும், அவை கள் இங்கே எழுதப்பட்டில.

சீவகசிந்தாமணிக்கு நச்சினார்க்கினியர் முதன்முறை ஒருரையெழுதி, அக்காலத்துப் பிரசித்திபெற்றிருந்த சைனவித்துவான்கள் சிலருக்குக்காட்ட, அவர்கள் அவ்வுரையை அங்கீகரியாமை கண்டு, "அறவர்தந் நூலு மறி ந்துணர்வு பற்றி, மறுவரவு மாறுன நீக்கி-மறுவரவின், மாசா ரியனும் மறு தலைச்சொன் மாற்றுதலே, யாசா ரியன தமைவு" (எலாதி, எ௬) என்றபடி, பின்பு ஆருகதநூல்கள் பலவற்றையும் நலமுற ஆராய்ந்து இரண்டாமுறை இவ்வுரையை யெழுதி அவர்களுக்குக் காட்டவே, அவர்கள் உற்றுநோக்கி வியந்து இவ்வுரையை அங்கீகரித்துக்கொண்டார்களென்று சைனர் கூறு கின்றனர். இது ஷை சிந்தாமணி யுரையையும் தொல்காப்பியம் நச்சினார்க் கினியத்தையும் படிப்பவர்களுக்கு நன்றாக விளங்கும்.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் இவரால் எடுத்துக்காட்டப்பட் டுள்ள மேற்கோள்களமைந்த நூல்களுள் இதுகாறும் விளங்கியவை வரு

மாறு:—

1. அகத்தியம்
2. அகநானூறு (நெடுந்தொகை)
3. அணியியல்
4. அவிநயம்
5. ஆசாரக்கோவை
6. இராமாயண வெண்பா
7. இறையனாரகப்பொருள்
8. ஏலாதி
9. ஐங்குறுநூறு
10. ஐந்திணையெழுபது
11. ஐந்திணையைம்பது
12. ஔவையார்பாடல்
13. கடகண்டு

14. கலித்தொகை
15. களவழிநாற்பது
16. காக்கைபாடினியம்
17. கார்நாற்பது
18. காரைக்காற்பேயார்பாடல்
19. குணநாற்பது
20. குறிஞ்சிப்பாட்டு
21. குறுந்தொகை
22. கூத்தநூல்
23. கைந்நிலை
24. கொன்றைவேந்தன்

25. சிலப்பதிகாரம்

26. சிறுகாக்கைபாடினியம்

27. சிறுகுரீஇயுரை

28. சிறுபஞ்சமூலம்

29. சிறுபாணாற்றுப்படை

30. சினேந்திரமாலை

31. சீவகசிந்தாமணி

32. தகடூர்யாத்திரை

33. தந்திரவாக்கியம்

சீர்

34. திணைமாலை நூற்றைம்பது
35. திணைமொழியைம்பது
36. திரிகடுகம்
37. திருக்குறள்
38. திருக்கோவையார்
39. திருப்பாட்டு
40. திருமுருகாற்றுப்படை
41. திருவாசகம்
42. திருவாய்மொழி
43. திருவுலாப்புறம்

44. தொல்காப்பியம்
45. நற்றிணைநானூறு
46. நாடகநூல்
47. நாலடியார்
48. நெடுநெல்வாடை
49. பட்டினப்பாலை
50. பதிற்றுப்பத்து
51. பரிபாடல்
52. பல்காப்பியம்
53. பல்காயம்
54. பழமொழி

55. பன்னிருபடலம்
56. பாரதவெண்பா
57. புறநானூறு

58. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை
59. பூதத்தாரவையடக்கு
60. பூதபுராணம்
61. பெருங்கதை
62. பெரும்பாணாற்றுப்படை
63. பெரும்பொருள்விளக்கம்
64. பொய்கையார் முதலாயினோர் செய்த அந்தாதி

65. பொருநராற்றுப்படை
66. மணிமேகலை
67. மதுரைக்காஞ்சி
68. மலைபடுகடாம்
69. மாபுராணம்
70. முத்தொள்ளாயிரம்
71. முதுமொழிக்காஞ்சி
72. முல்லைப்பாட்டு
73. மூதுரை
74. மோதிரப்பாட்டு
75. யாப்பருங்கலம்
76. யாழ்நூல்
77. வசைக்கடம்

78. வசைக்கூத்து

79. வளையாபதி

80. விளக்கத்தார்கூத்து

இன்னும் விளங்காத நூல்கள் பல.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் வேதம், வேதாங்கம் முதலிய பல் நூல்களிலிருந்தும் பல உரைகளிலிருந்தும் பற்பல அரியவிஷயங்களை ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டி நன்குவிளக்கிப்போகின்றமையின், இவரை வடமொழியிலும மிக்க பயிற்சியுள்ளவராகச் சொல்லுதற் கிடமுண்டு.

உரையாசிரியர், சேனாவரையர், பேராசிரியர், ஆளவந்தபிள்ளையாசிரியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் இவருடைய உரையில் எடுத்துக்கூறப்பட்டிருத்தலின், அவர்களுக்கு இவர் காலத்தினாற்பிற்பட்டவரென்று தெரிகின்றது.

அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மடவரல்செய் அருந்தவத்தின் பெரும்பயனாக அவதரித்தருளிய இம்மகோபகாரியின் அருமைபெருமைகள் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

"பாரத்தொல்காப்பியமும்", "தொல்காப்பியத்தில்", "பாற்கடல் போல", "பச்சைமால்" என இவருடைய மேம்பாட்டைப் பாராட்டி அக்காலத்துள்ள ஆன்றோராற் செய்யப்பட்ட நான்குசெய்யுட்கள் உரைச் சிறப்புப் பாயிரங்களாக வழங்குகின்றன.

முல்லைப்பாட்டு.

நனந்தலை யுலகம் வளைஇ நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்

பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகி வலனேர்பு
கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
யருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி
யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
யரும்பவி ழலரி தூஉய்க் கைதொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி
னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக
ணடுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய
கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர
வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ
ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா
னல்ல நல்லோர் வாய்ப்புட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
வருத றலைவர் வாய்வது நீநின்
பருவர லெவ்வங் களைமா யோயெனக்
காட்டவுங் காட்டவுங் காணாள் கலுழ்சிறந்து
பூப்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்பக்
கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
வேட்டுப்புழை யருப்ப மாட்டிக் காட்ட

விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி
யுவலைக் கூரை யொழுகிய தெருவிற்

அ

கவலை முற்றங் காவ னின்ற
தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
யோங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாத்த
வயல்விளை யின்குள குண்ணாது நுதறுடைத்
தயினுனை மருப்பிற்றங் கையிடைக் கொண்டெனக்
கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்
கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்பக்

கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ
ரோடா வல்விற் றூணி நாற்றிக்
கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கைப்
பூந்தலைக் குந்தங் குத்திக் கிடுகுநிரைத்து
வாங்குவில் லரண மரண மாக

வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேறோர்
நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி யகநேர்பு
குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ் சிறுபுறத்
திரவுபகற் செய்யுந் திண்பிடி யொள்வாள்
விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்
நெய்யுமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக்
கையமை விளக்க நந்துதொறு மாட்ட

நெடுநா வொண்மணி * நிழற்றிய நடுநா
ளதிரல் பூத்த வாடுகொடிப் படாஅர்
சிதர்வர லசைவளிக் கசைவந் தாங்குத்
துகின்முடித் துப்போர்த்த தூங்க லோங்குநடைப்
பெருமூ தாள ரேமஞ் சூழப்
பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்க
டொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வாழ்த்தி
யெறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்நின்
குறுநீர்க் கன்ன லினைத்தென் றிசைப்ப
மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை
மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து
வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்

* மிழற்றிய வென்றும் பாடம்.

புலித்தொடர் விட்ட புனைமா ணல்லிற்
றிருமணி விளக்கங் காட்டித் திண்ஞா
ணெழினி வாங்கிய வீரறைப் பள்ளியு
ளுடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவிற்
படம்புகு * மிலேச்ச ருழைய ராக
மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅ
தெடுத்தெறி யெஃகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து
பிடிக்கண மறந்த வேழம் வேழத்துப்
பாம்புபதைப் பன்ன பரூஉக்கை துமியத்
தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச்

சோறுவாய்த் தொழிந்தோ ருள்ளியுந் தோறுமிபு
வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்
துண்ணா துயங்கு மாசிந் தித்து
மொருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை
முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி நெடிதுநினைந்து
பகைவர்ச் சுட்டிய படைகொ ணோன்விர
னகைதாழ் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி
யரசிருந்து பனிக்கு முரசுமுழங்கு பாசறை
யின்றுயில் வதியுநற் காணா டுயருழந்து
நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருத்தியு
மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்து
மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து
பாவை விளக்கிற் பரூஉச்சுட ரழல
விடஞ்சிறந் துயரிய வெழுநிலை மாடத்து
முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர ளருவி
யின்ப லிமிழிசை யோர்ப்பனள் கிடந்தோ
ளஞ்செவி நிறைய வாலின வென்றுபிறர்
வேண்டுபுலங் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானையொடு
விசய வெல்கொடி யுயரி வலனேர்பு
வயிரும் வளையு மார்ப்ப வயிர

*மிலேச்சரென்றும் பாடம்.

செறியிலைக் காயா வஞ்சன மலர
முறியிணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்
கோடற் குவிமுகை யங்கை யவிழத்
தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்
கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகின்
றிரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள
வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழியத்
துனைபரி துரக்குஞ் செலவினர்
வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு முல்லையென்று பெயர்கூறினார்; முல்லைசான்ற கற்புப் பொருந்தியதனால். இல்லறநிகழ்த்துதற்குப் பிரிந்து வருந்துணையும் ஆற்றியிருவென்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆற்றியிருந்து இல்லறநிகழ்த்திய இயற்கை முல்லையாமென்று கருதி இருத்தலென்னும்பொருட்கு முல்லையென்று இச்செய்யுட்கு நப்பூதனார் பெயர்கூறினமையிற் கணவன் வருந்துணையும் ஆற்றியிருந்தாளாகப் பொருள்கூறலே அவர்கருத்தாயிற்று. * "தானேசேறல்" என்னும்விதியால், அரசன் தானே சென்றது இப்பாட்டு.

(குறிப்பு) முல்லைசான்றகற்பு-இருத்தல் அமைந்தகற்பு; முல்லை-இருத்தல். இனி முல்லைமலரைச் சூடுதற்கமைந்த கற்பெனினும் பொருந்தும்; கற்புடைய மங்கையர் முல்லைமலரைச் சூடிக்கொள்ளுதல் மரபு. இதுகாரணம் பற்றியே முல்லைக்கொடி கற்பென்று பெயர்பெறும். வருந்துணையும்-வருமள

வும். ஆற்றியிரு-பொறுத்திரு. ‘தானே சேறலுந் தன்னொடு சிவணிய, வேனோர் சேறலும் வேந்தன் மேற்றே' என்பதன்பொருள்: தன்பகையை வெல்லுதற்குத் தானே செல்லுதலும் அவனொடு நட்புக்கொண்ட மற்றையோர் அவனுக்குத் துணையாகிச் செல்லுதலும் ஆகியஇருபகுதியும் அரசன் கண்ணவாம். எ-று. என்றது, பகைவரை அடக்குதற்கு அரசன் றானே செல்லுதலும் அவனொடு நட்புக்கொண்ட பிறர் செல்லுதலும் விதியாமென்றவாறு.

இது, தலைவன் வினைவயிற் பிரியக்கருதியதனை அவன்குறிப்பானுணர்ந்து ஆற்றுளாய தலைவியதுநிலைமைகண்டு அவன் வற்புறுப்பவும் உடம்படாதவளைப் பெருமுதுபெண்டிர் அவன் வினைமுடித்துவருதல் வாய்வது, நீவருத்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், உஎ கக

தநீங்குவதெனக்கூற, அதுகேட்டு அவள் நீடுநினைந்து ஆற்றியிருந்தவழித் தலைவன் அக்காலத்தே வந்ததனைக்கண்டு வாயில்கள் தம்முட்கூறியது. இது *“வாயி லுசாவே தம்முளு முரிய” † “எல்லா வாயிலு மிருவர் தேஎத்தும், புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வென்ப” என்பனவற்றாற்கூறினர்.

(கு-பு) வினைவயின்-போர்க்கண். ஆற்றுள் ஆய-பொறுதவளாகிய. பெருமுது பெண்டிர். மிகமுதிர்ந்த மகளிர். வாய்வது-உண்மை. நீங்குவது-நீங்கவேண்டுவது. பெண்டிர் கூறவென்க. நீடுநினைந்து-இவ்வாறு தலைவர் பிரிந்தாலல்லாமல் அரசியல் நடவாதென்று நினைத்து. வாயில்கள்-தூதிற்குரியவர்கள். ‘வாயிலுசாவே’ என்பதற்குப்பொருள்: ஒருவர் மற்றொருவர்க்கு உரைப்பதுபோலத் தங்களுட் சொல்லுதலும் அமையுமென்பது. ‘எல்லாவாயிலும்’ என்பதற்குப்பொருள்: தூதிற்குரிய எல்லோரும தலைவனிடத்தும் தலைவியிடத்தும் பொருந்திய மனமகிழ்ச்சிப் பொருளை நிகழ்த்துதலைத் தமக்குப் பொருளாகவுடையர். எ-று.

1. நனந் தலை உலகம் வளைஇ—அகலத்தை இடத்தேயுடைய உலகத்தை வளைத்து,

(கு-பு) ‘நன’ என்பது அகரவீற்று உரிச்சொல்; அகலம் என்னுங் குறிப்

புப் பொருளையுணர்த்தும்.

1, 2 [நேமியொடு, வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை:]

1. நேமியொடு வலம்புரி தாங்கு தடக்கை மால் ‡(௩)—சக்கரத்தோடே வலம்புரியைத்தாங்கும் பெரியகைகளையுடையமால்,

(கு-பு) வலம்புரி-ஒருவகைச்சங்கு; வலமாகவளைந்துள்ளதென்பது பொருள்; இஃது ஆயிரம் இடம்புரிச்சங்கங்களாற் சூழப்பெற்றிருப்பது; "இப்பியாயிரஞ் சூழ்ந்த இடம்புரி, யிடம்புரி யாயிரஞ் சூழ்ந்த வலம்புரி" என்பது, பிங்கலந்தை.

2. மா பொறித்த மால் (௩)—திருமார்பிடத்தே திருமகளை வைத்த மால்.

(கு-பு) பொறித்த-வைத்த; இதனை, "வடபுலவிமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த" என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படையுரையானுமுணர்க.

3. நீர் செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல—மாவலிவார்த்த நீர் தன்கையிலே சென்றதாக உயர்ந்த திருமாலைப்போல,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௨0௧.

† ,, ,, கற்பியல், ௩௭.

‡ இருதலைப்பிறைக்குள் அடங்கிய எண்கள், அடிகளின் எண்கள்.

இனி, நேமியோடே வலம்புரியையுமுடைய உத்தம விலக்கணங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற திருமகளையணைத்தகையிலே நீர்செல்லவென்றுமாம்

இதனானே முல்லைக்குரிய தெய்வங்கூறினார்.

(கு-பு) மாவலி-ஓரசுரன்; இவனிடம் திருமால் குறுகியவடிவத்துடன் சென்று மூன்றடிமண்கேட்டு உடன்பட்ட அவன் தாரைநீர்வார்த்தவுடனே

பெரியவடிவங்கொண்டு பூமியையும் ஆகாயத்தையும் அளந்தாரென்பது புராணகதை; "கயந்தரு நறும்புனல் கையிற் றீண்டலும், பயந்தவர்களுமிகழ் குறளன் பார்த்தெதிர், வியந்தவர் வெருக்கொள விசும்பி னோங்கின, னுயர்ந்தவர்க் குதவிய வுதவி யொப்பவே" (கம்பராமாயணம், வேள்விப்படலம், ௬௯) என்பதனானுமுணர்க. நேமி-சக்கரம்; சக்கரரேகை; வலம்புரி-சங்கரேகை; இவை சிறந்த ஆடவர்களுடைய கையிலுள்ள உத்தம இலக்கணங்கள்; இவற்றைப் பெற்றிருக்கின்ற கையென இயைத்தலும் பொருந்தும்; "வலம்புரி பொறித்த வண்கை மதவலி" (சிந்தா.நாம. ௧௭௬). எனவும், "சங்க லேகையுஞ் சக்ரலேகையும், அங்கை யுள்ளன வையற்கு" (சூளாமணி, குமார. ௪௬) எனவும் வருவனவற்றா லுணர்க. திருமால் முல்லைத் திணைக்குரிய தெய்வம்; "மாயோன்மேய காடுறையுலகம்" என்பர்; (தொல். பொரு. ௫.)

4, 5. [பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகிவல னேர்பு, கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி:]

பாடு இமிழ் பனி கடல் பருகி வலன் ஏர்பு கோடு கொண்டு— ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலைக்குடித்து வலமாக வெழுந்து மலைகளை இருப்பிடமாகக்கொண்டு,

(கு பு -) மேகம் வலமாக எழுமென்றதை, "வையகம் பனிப்ப வலனேர்புவளைஇப், பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென" (நெடுநல்வாடை). என்பதனானுமறிக.

5. உலகம் வளைஇ (க) எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி—பெய்யுங்காலத்தே உலகத்தைவளைத்தெழுந்த கடிய செலவினையுடைய மேகம்,

மால் நீர் செல நிமிர்ந்தாற்போல மேகமும் நீர்செலநிமிர்ந்த தென்றார். இனி உலகத்தைத் திருவடிகளிலே அணைத்துக்கொண்டுநிமிர்ந்த மாலென்று முரைப்பர்.

(கு-பு) இப்பொருளுக்கு உலகம் வளை இ-நிமிர்மாலெனக்கூட்டுதல் பொருந்தும்.

கக

6. பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறு புன் மாலை—பெரிய மழையைப் பெய்த சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலைக்காலத்துப் பாவைவிளக்கு (அடு) எனக்கூட்டுக.

இதனானே முல்லைக்குரிய *காரும் மாலையுங் கூறினர்.

மால்போலெழுந்த எழிலிபொழிந்த மாலையென்க.

(கு - பு) 'பெரும்பெயல் பொழிந்த' என்றதனாற் கார்காலம் கூறப்பட்டது. கார்காலமும் மாலைக்காலமும் முறையே முல்லைத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதுமாம்.

7. [அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி:] அருங்கடி மூதூர் மருங்கில் நல்லோர் (கஅ) போகி—அரியகாவலையுடைய பழைய ஊர்ப் பக்கத்துப் பாக்கத்தே படைத்தலைவரேவலால் நற்சொற்கோடற்குரியோர்போய்,

(கு - பு) பாக்கம் - பக்கத்துள்ள ஊர். நற்சொற்கோடல் - நல்லநிமித்தமான வார்த்தையைக்கேட்டல்.

8, 11. [யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை, யரும்பவிழ் அலரி தூஉய்க் கைதொழுது, † பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப.]

8, 10. நறு வீ முல்லை அரும்பு யாழ் இசை இனவண்டு ஆர்ப்ப அவிழ் அலரி நாழி கொண்ட நெல்லொடு தூஉய்—நறியபூக்களையுடைய முல்லையினது அரும்புகள் யாழினது ஓசையினையுடைய இனமானவண்டுகள் ஆரவாரிக்கும்படி அவிழ்ந்தபூவை நாழியிடத்தே கொண்டுபோன நெல்லுடனே தூவி,

10, 11. கை தொழுது விரிச்சி நிற்ப—தெய்வத்தை வணங்கி நற்சொற் கேட்டு நிற்க,

நல்லோர் (கஅ) போகித் (எ) தூஉய்த் தொழுது நிற்பவென்க.

என்றது:—ஒருவேந்தன் ஒருவேந்தனோடு இகல்கருதினாற் போர்செய்யவேண்டுதலின், அவனாட்டந்தணா முதலியோரைத் தன்னாட்டின்கண்ணே அழைத்தற்கும், அதனையறியாத ஆவைக் கொண்டுபோந்து தான் காத்தற்குமாகத் தன்படைத்தலைவரைநோக்கி அரசன் நிரையடித்தற்கு ஏவியவழி அவர் அவனூரினின்றும்போய் ஒருபாக்கத்துவிட்டிருந்து அரசனுக்கு மேல்வரும் ஆக்கத்தையறிதற்கு விரிச்சிபோக்கல் வேண்டுமென்று புறத்திணையி

---

* "காரு மாலையு முல்லை குறிஞ்சி - கூதிர் யாம மென்மனார் புலவர்." என்பது தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், சு.

† பெருமுதுபெண்டிரென்பதற்கு ஒருபிரதியிலும் உரையிலது; பெரிய முதிர்ந்த பெண்டிரென்க.

யலுட் கூறினமையான், ஈண்டும் அவ்வாறேகூறினார். அது, * "வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவி - னாதந் தோம்பன் மேவற் றாகும்.", † "படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி" என்னுஞ் சூத்திரங்களானும், "நிரைகவுள் வெள்வாய்த் திரிந்தவீழ் தாடி - நரைமுதியோ னின்றுரைத்த நற்சொ-னிரையன்றி - யெல்லைநீர் வைய மிறையோற் களிக்குமால் - வல்லையே சென்மின் வழி." என்னும் உதாரணத்தானுமுணர்க. இவர் இது கேட்டு நிரைகொண்டால் அரசன் வஞ்சிசூடி மண்ணசையால் மேற்செல்வனென்பது. ஆண்டு ‡ "எஞ்சா மண்ணசைஇ" என்னுஞ்சூத்திரத்திற் கூறியவாறே ஈண்டுக்கூறினார். அது மேல், "முனைகவர்ந்து" (கக) என்பதனானுணர்க.

(கு - பு) நாழி - அளத்தற்கருவிகளுள் ஒன்று. இகல்-பகை. அவனுடெ. பகைவன்றேயம். அதனை - அப்போரை. நிரையடித்தற்கு - பசுக்கூட்டங் களை ஓட்டிக்கொண்டுவருதற்கு. ஆக்கம் - விருத்தி. "தேர்துவிடு முனை ஞர்" என்பதன்பொருள்:—அரசனல் விடப்பட்டு முனைப்புலங்காத்திருந்த சேனைத்தலைவர், பகைநிலத்தேசென்று களவினுலே பசுக்கூட்டத்தைக் கொண்டுபோந்து பாதுகாத்தலைப் பொருந்துதலுடையதாகும் வெட்சித்திணை யென்பது. "படையியங்கரவம்" என்பதன்பொருள்:—நிரைகொள்ளுதற்கு எழுந்த சேனை படைவீட்டின் புறத்தேசெல்லுதலாலுண்டாகும் ஓசையும், அங்ஙனம் எழுந்த சேனைவீரர்போய் இரவில் நற்சொற்கேட்டலும். 'நிரை கவுள்' என்னும் செய்யுட்குப்பொருள்: நிரை கவுள் - சுருண்ட கன்னத்தை யும், வெள் வாய்-வெள்ளியவாயினையும், திரிந்து வீழ் தாடி-முறுக்குண்டு வீழ்ந்த தாடியினையும், நரை-நரையையுமுடைய, முதியோன்—, நின்று உரைத்த நற்சொல் - நின்று சொல்லிய நன்னிமித்தச்சொல்லானது, நிரை அன்றி - பசுக்கூட்டத்தை அளித்துவிடுவதல்லாமல், நீர் எல்லை வையம்-கடலை எல்லையாகவுடைய பூமியையும், இறையோற்கு அளிக்கும்-அரசனுக், குக் கொடாநிற்கும்; ஆதலால், வல்லை நீர் வழி சென்மின்-விரைவாக நீர் வழியிற் செல்லுவீராக. எ - று. வஞ்சிமாலையைச் சூடுதல் பகைமேற் செல் வோர் தொழில். "எஞ்சா மண்ணசைஇ" என்னும் சூத்திரம்: "எஞ்சா மண்ணசைஇ வேந்தனை வேந்தன், அஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே." இ - ள். எஞ்சா மண் நசைஇ - குறையாத பூமியைவிரும்பி, அதனுல் அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று - அங்கே வாழ்வோர்களுக்கு அஞ்சுதலுண்டாகும் படி அந்நாட்டிடத்தேசென்று, வேந்தனை வேந்தன் - ஒருவேந்தனை மற்றொரு வேந்தன், அடல் குறித்தன்று - அடுதலைக்கருதியது வஞ்சித்திணை. எ - று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உ.

† ,, ,, ,, ரு.

‡ ,, ,, ,, எ.

12. 18. [சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி- னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக ணடுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய, கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர, வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ, ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனு, னல்ல நல்லோர் வாய்ப் புள்:]

17, 18. நன்னர் வாய்ப்புள்—அவர்கேட்ட நன்றாகிய நற்சொல்,

13, 14. ஆய்மகள் நடுங்கு சுவல் அசைத்த கையள்—இடைச்சாதியின் மகள் குளிரால் நடுங்குகின்ற தோளின்மேலே கட்டின கைய ளாய்நின்று,

12, 13. சிறு தாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின் உறு துயர் அலமரல் நோக்கி—சிறியதாம்பாலே காலிலே கட்டப்பட்ட வருத்தத்தை யுடைத்தாகிய கன்றினுடைய முலையுண்ணுமலுறுகின்ற துயராலே தாய்வருமென்று சுழலுகின்ற தன்மையைப் பார்த்து,

14, 15. கைய கொடுங்கோல் கோவலர் பின்னின்று உய்த்தர—கையிடத் தனவாகிய கொடிய கோலையுடைய இடையர் பின்னே நின்று செலுத்துதலைச் செய்கையினுலே,

16, 17. தாயர் இன்னே வருகுவர் என்போள் நன்மொழி கேட்டாம்—நிரம்பமேய்ந்து, நம்முடைய தாய்மார் இப்பொழுதேவருவரெ ன்று கூறுகின்றோளுடைய நன்றாகிய வார்த்தையாக யாமகள் கேட்டோம்;

(கு - பு) தாயரென அஃறிணை உவப்பின்கண் உயர்திணையாகவந்தது.

17. அதனுல்—அவள் கூறிய நற்சொல்லின் கருத்தால்,

18. 20. [தெவ்வர், முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து, வருத றலைவர் வாய்வது:] தலைவர் தெவ்வர் முனை கவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து வருதல் வாய்வது—நம்தலை வர் வஞ்சிசூடிச் சென்று பகைவர் மண்ணைக்கொண்டு பின் அவ ரிடத்தேவாங்கிக்கொண்ட திறையினையுமுடையராய் இங்ஙனர்

தாம் எடுத்துக்கொண்ட வினையை முடித்துவருவாரென்று நாம் கருதிய தன்மையிலே அவர் நிற்றலுண்மை,

18. நல்ல—அவர் அங்ஙனம் வினைமுடித்துவருதல், நமக்கு இல்லறம் நிகழ்தற்குக் காரணமாகலின் நல்லகாரியம்;

20, 21. [நீ நின், பருவர லெவ்வங் களைமா யோயென:] மாயோய் நீ நின் பருவரல் எவ்வம் களை என—மாமைநிறத்தையுடையோளே, நீ நின் மனத்தடுமாற்றத்தான் உளதான வருத்தத்தைப்போக்கென்றுகூற, அதுகேட்டு,

கசு

செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்டதுணர்ந்தமையின், மனத்தடுமாற்ற மென்றார்.

(கு - பு) மாமைநிறம் - நாருரித்த ஆம்பற்றண்டுபோன்றநிறம், "நீர்வள ராம்பற் றூம்புடைத் திரள்கா, னாருரித் தன்ன மதனின் மாமை" என்பது நற்றிணை, சு.

பெருமுதுபெண்டிர், (கக), நல்லோர் (கஅ) போகித் (எ) தூஉய்த்தொழுது (கo) விரிச்சிநிற்ப (கக) அவர்கேட்ட நன்னர் (கஎ) வாய்ப்புள் (கஅ) ஆய்மகள் (கூ) கையளாகிக் (கசு) கன்றின் (கஉ) அலமரனோக்கித் (கரு) தாயர் இன்னே வருகுவரென்போளுடைய (கசு) நன்மொழியாக யாங்கள் கேட்டனம்; அதன்கருத்தால் (கஎ), தலைவர் வருதல் வாய்வது (உo); நல்லகாரியம் (கஅ); மாயோய் (உக), நீ நின் (உo) பருவரலெவ்வங்களையென்று கூற (உக) அது கேட்டு நீடுநினைந்து (அஉ) என்க.

இங்ஙனம் பொருள்கூறாமல் தலைவியது இரக்கமிகுதிகண்டு பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சிகேட்டேகிந்து தலைவர்வருவாராதல் வாய்வது; நின் எவ்வங் களையென்று பல்காலும் ஆற்றுவிக்கவும் ஆற்றாளாய்த் துயருழந்து (அo) புலம்பொடு (அக) தேற்றியும் திருத்தியும் (அஉ) மையல்கொண்டும் உயிர்த் தும் (அங) நடுங்கிநெகிழ்ந்து (அச) கிடந்தோள் (அஅ) எனப் பொருள் கூறியக்கால் நெய்தற்குரிய இரங்கற்பொருட்டன்றி முல்லைக்குரிய இருத்தற் பொருட்டாகாமையுணர்க. அன்றியும் தலைவன் காலங்குறித்தல்லது பிரியா

னென்பதூஉம், அவன் குறித்தகாலங்கண்டால் தலைவிக்கு வருத்த மிகுமென் பதூஉம், அது பாலையாமென்பதூஉம், அவ்வாற்றுமைக்கு இரங்கல் நிகழ்ந் தால் செய்தலாமென்பதூஉம் நாற்கருத்தாதலுணர்க.

22. [காட்டவுங் காட்டவுங் காணாள் கலுழ்சிறந்து:] காட்டவும் காட் டவும் கலுழ்சிறந்து காணாள்—தலைவன் புகழும் மானமும் எடுத்துக் காட்டி வற்புறுத்தவும், தோன்றல்சான்ற மாற்றார் பெருமை கூறிக் காட்டி வற்புறுத்தவும் அன்புமிகுதியாற் கலக்கமிக்கு இவை அர சற்குவேண்டுமென்று மனத்திற் கருதாதவள்,

(கு - பு) இவை - பகைமேற்செலவும் போர்முதலியனவும்.

23. பூ போல் உண் கண் புலம்பு முத்து உறைப்ப—பூப்போலும் மையுண்கண்கள் தாரையாகச்சொரியாது தனித்து வீழ்கின்ற முத்துப்போலும் துளியைத் துளிப்ப, அதுகண்டு,

24. கான் யாறு தழீஇய அகல் நெடும் புறவின்—காட்டாறுசூழ்ந்த அகன்ற நெடிய காட்டிடத்தே,

25. சேண் நாறு பிடவமொடு பைம்புதல் எருக்கி—தூரியநிலத்தே நாறு கின்ற பிடவமோடே ஏனைப் பசியதூறுகளையும் வெட்டி,

(கு-பு) பிடவம்-ஒருவகைச்செடி.

26. வேடு புழை அருப்பம் மாட்டி—பகைப்புலத்துக்குக் காவல்க ளாகவிருக்கும் வேட்டுவச்சாதியினுடைய புழைகளையுடைய அர ண்களையழித்து,

(கு-பு) வேடு - வேடச்சாதி. புழை-சிறியவாயில்கள். அருப்பம்-அரண்.

26. 27. [காட்ட, விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇ.] காட்ட முள் இடு புரி சை ஏமுற வளைஇ—காட்டின்கண்ணவாகிய முள்ளாலிடுமதிலைக் காவலுறும்படி வளைத்து,

28. [படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி;] புணரி படும் நீரின் பரந்தபாடி—திரையொலிக்கின்ற கடல்போற்பரந்த பாசறைக்கண்ணே கள்ப

டைபெறுது (கூஎ) என்க.

(கு-பு) 'பரந்த பாசறை' எனவும் பாடம். (உச-உஅ) 'கான்யாறு... .. பாடி'-என்பது, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கக-ம் சூத்திரம், நச்சினார்க்கினியருரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. புறவிடத்தே (உச) எருக்கி (உ௫) மாட்டி (உகூ) வளைஇப் (உஎ) பரந்த பாடியென்க.

29. உவலை கூரை ஒழுகிய தெருவில்—தழையாலேவேய்ந்த கூரை ஒழுங்கப்பட்ட தெருவிடத்து,

30, 31. கவலை முற்றம் காவல் நின்ற தேம்படு கவுள சிறுகண்யானை—நாற்சந்தியானமுற்றத்தே காவலாகநின்ற மதம்பாய்கின்ற கதுப்பினையுடையவாகிய சிறியகண்ணையுடைய யானை,

(கு-பு) கதுப்பு-கன்னம்

32, 33. [ஓங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந்தியாத்த, வயல்விளையின் குள குண்ணாது.] ஓங்குநிலைக் கரும்பொடு வயல் விளை கதிர்மிடைந்து யாத்த இன்குளகு உண்ணாது—வளர்கின்ற தன்மையையுடைய கரும்புகளோடே வயலிலே விளைந்த நெற்கதிரிடையே நெருங்கப்பட்டுக் கட்டிப்போகட்ட சாவியையும் இனிய * அதிமதுரத்தழையையுந் தின்னாமல்,

(கு-பு) யாத்தவற்றையும் குளகையுமென்க.

33, 34. நுதல் துடைத்து அயில்நுனை மருப்பில் தம் கையிடை கொண்டென—அவற்றாலே தம்நெற்றியைத்துடைத்துக் கூர்மையையுடைய முனைகளையுடைய கொம்பினிடத்தே ஏறட்ட தம்கையிடத்

* அட்டிமதுரத்தழையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

தே கொண்டுநின்றனவாக,

(கு-பு) ஏறட்ட—ஏற்றிக்கொண்ட.

35, 36. [கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், கல்லா விளைஞர்கவ ளங் கைப்ப:] கல்லா இளைஞர் வடமொழி பயிற்றி கவைமுள் கருவியின் கவளம் கைப்ப—வடமொழியை அடியிலேகல்லாத இளைஞர் யானைப் பேச்சான வடமொழிகளைக் கற்றுப் பலகாற் சொல்லிக் கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக்கோலாலே கவளத்தைத் தின்னும்படி குத்த,

யானைக்குச்செய்யுந் தொழில்களொழிய வேறொரு தொழிலைக்கல்லாத இளைஞரென்றுமாம்.

(கு-பு) கவைமுட்கருவி யானையையடக்குங் கருவிகளுள் ஒன்றென்ப தை, "குவிமுட் கருவியுங் கோணமுங் கூர்நுனைக், கவைமுட் கருவியு மாகிக் கடிகொள" என்னும் மணிமேகலையா லுணர்க. யானைப்பேச்சுக்கள் : அப்புது அப்புது, ஆது ஆது, ஐ ஐ என்பன ; 'அங்கையங் தலத்தினு லப்புதாதை யெனக், கொங்கலர்க் கண்ணியான் கொம்மைதான் கொட்டலும், பொங்கிய வுவகையிற் பொலிந்துமாக் களிறவன், றங்கிய பயிர்த்தொழி றடக்கையாற் செய்ததே" என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுளா லுணர்க. பரிக்கோல்-குத் துக்கோல். கைத்தல்-செலுத்தலென்றுமாம்; நகமின்றி விளாக்கைத்து" என்பது திருவாசகம்.

37, 40. [கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான், முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ, ரோடா வல்விற் றூணி நாற்றிக், கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கை:]

40. கூடம் குத்தி கயிறு வாங்கு இருக்கை—கூடமாகக் கால்களை நட் டுக் கயிற்றை வலித்துக்கட்டின இருப்பின்கண்ணே,

என்றது படங்குகளை.

(கு-பு) படங்குகள்-கூடாரங்கள்.

37, 38. கல் தோய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான் முக்கோல் அசைநிலை கடுப்ப—துகிலைக் காவிக்கல்லைத் தோய்த்துடுத்த விரதங்களையுடைய முக்கோலந்தணன் அம்முக்கோலிலே அந்த உடையினை இட்டு வைத்த தன்மையையொக்க,

38, 39. நற்போர் ஓடா வல்வில் தூணி நாற்றி—அறத்தாற்பொருகின்ற போரிற்கு ஓடாமைக்குக் காரணமான வலியவில்லைச் சேரவூன்றி அதிலே தூணிகளைத் தூக்கி,

41. பூந்தலைக் குந்தம் குத்தி—பூத்தொழிலைத் தலையிலேயுடைய எறிகோல்களையுமூன்றி,

௯௯

பூந்தலை, விகாரம்.

41. கிடுகு நிரைத்து—கிடுகுகளையும் நிரையாகக் குத்தி,

(கு - பு) கிடுகு - சட்டம்.

42. வாங்கு வில் அரணம் அரணமாக—இங்ஙனஞ்சூழும் விற்படையாகிய அரணை தங்களுக்கு அரணாக, இதற்குள்ளேவிட்ட,

கயிறுவாங்கிருக்கைக்கண்ணே (௪௦) நாற்றிக் (௩௯) குத்தி நிரைத்து (௪௧) வாங்குவில்லரணமென்க (௪௨).

43. வேறு பல் பெரும்படை நாப்பண்—மொழிவேறுபட்ட பலவாகிய பெரிய படைக்குநடுவே,

(கு - பு) வேறுபல்பெரும்படை - வேறுவேறுபாஷைகள் பேசப்படும் நாடுகள் பலவற்றிலிருந்து வந்தசேனை.

43, 44. [வேறோர், நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி யகனேர்பு:]

43, 44. வேறு ஓர் அகம் சேர்பு—வேறோரிடத்தை அரசனுக்குக் கோலி

லாக எல்லாரு முடம்பட்டு,

44. நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலி—நெடிய முத்துகளோலுடனே பண்ணின பலநிறத்தாற் கூறுபட்ட மதிட்டிரையைவளைத்து,

கண்டம் - ஆகுபெயர்.

(கு - பு) மதிட்டிரை, கண்டத்திரையெனவும் பல்வண்ணத்திரையெனவும் வழங்கும்; "பட்டியன்ற கண்டத்திரைவளைத்து" என்னும் சிந்தாமணிச்செய்யுளாலும், அதனுண்மையாலுமுணர்க.

45. குறுந்தொடி முன்கை கூந்தல் அம் சிறுபுறத்து மங்கையர் (சஎ)—குறியதொடியையுடைய முன்கையினையும கூந்தலசைந்து கிடக்கின்ற அழகினையுடைய சிறிய முதுகினையுமுடைய மங்கையர்,

46, 47. இரவு பகற்செய்யும் திண்பிடி ஒள் வாள் விரவு வரிக் கச்சிற்பூண்ட மங்கையர் —இராப்பொழுதைப் பகற்பொழுதாக்குந் திணணிய ஆசினையுடைய ஒள்ளியவாளை விரவினநிறத்தினையுடைய கச்சினுலே பூணட மங்கையர்,

(கு - பு) ஆசு - வாளின் பிடி.

48, 49. நெய் உமிழ் சுரையர் நெடுந்திரி கொளீஇ கை அமை விளக்கம் நந்துதொறும் மாட்ட—நெய்யைக்காலுகின்ற திரிக்குழாயையுடைய சிற்றுட்கள் நெடிய திரியை எங்குங்கொளுத்தி ஒழுங்காயமைந்த விளக்குக்கள் அவியுந்தோறும் தம்கையிற்பந்தத்தைக் கொளுத்த,

50. நெடுநா ஒண்மணி கிழற்றிய நடுநாள்—நெடிய நாக்கினையுடைய

ஒள்ளியமணி எறிந்தவிட்ட நடுயாமத்தும்,

கோயில் பணிமடங்கினல் மணியெறிந்துவிடுதல் இயல்பு.

இனி, யானை குதிரைமுதலியன துயில்கோடலின், அவற்றின் மணியோசை அடங்கிய நடுநாளென்றுமாம்.

(கு - பு) வீடுகளில் வேலைகளோய்ந்தபின்பு மணியை அடித்துவிடும் வழக்கமுண்டென்பது, "நெடுநா வொண்மணி கடிமனை யிரட்ட", "யாமங் கொள்பவர் நெடுநா வொண்மணி, யொன்றெறி பாணியி னிரட்டும்" என்னும் நற்றிணைச்செய்யுட்களாலும் அறியப்படுகின்றது.

51, 52. அதிரல் பூத்த ஆடு கொடி படாஅர் சிதர் வரல் அசை வளிக்கு அசைவந்தாங்கு—புனலிபூத்த அசைகின்ற கொடியினையுடைய சிறுதூறுகள் துவலையோடே வருதலையுடைய அசைந்த காற்றிற்கு அசைந்தாற்போல,

சிதர் - மெத்தெனவுமாம்.

(கு - பு) புனலிபூத்த சிறுதூறுக ளென்க, புனலி - ஒருவகைப்பூங் கொடி; பழைய நூல்களிற் காணப்படுகின்றது. சிறுதூறுகள் பெருமூதாளர்க்கு உவமம்.

53, 54. துகில் முடித்து போர்த்த தூங்கல் ஓங்கு நடை பெரு மூதாளர் ஏமம் சூழ—மயிர்க்கட்டுக்கட்டிச் சட்டையிட்ட அனந்தரினையும், பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மெய்காப்பாளர் காவலாகச் சூழ்ந்து திரிய,

(கு - பு) மயிர்க்கட்டு - தலைக்கட்டு (தலைக்குட்டை). அனந்தர் - தூக்க மயக்கம். மெய்காப்பாளர் - அரசன் சரீரத்தைப் பாதுகாப்பவர்கள்.

55, 56. [பொழுதளந் தறியும பொய்யா மாக்க, டொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வாழ்த்தி:]

55, 56. மாக்கள் பொழுது அளந்தறியும் பொய்யாக்காண்கையர்—அறிவில்லாதோருடைய வாழ்நாளை இத்துணையென்று அளந்தறியும் பொய்யாத காட்சியையுடையார்,

(கு - பு) மாக்கள் - விதி விலக்கு அறியாதவர்கள்; "கையறியா மாக்கள்" என்பது நாலடியார்.

56. தொழுது தோன்ற வாழ்த்தி—அரசனைவணங்கி விளங்க வாழ்த்தி,

57. எறி நீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்—திரையெறிகின்ற கடல் சூழ்ந்த உலகத்தே பகைவரை வெல்லுதற்குச் செல்கின்றவனே,

57, 58. நின் குறுநீர்க் கன்னல் இனைத்து என்று இசைப்ப—கடாரத்து நீரிலேகாண்கின்ற நினது நாழிகைவட்டிலிற் சென்றநாழிகை இத்துணையென்று சொல்லுகையினாலே,

(கு - பு) குறுநீர்க்கன்னல் - நாழிகைவட்டில்; "குறுநீர்க் கன்னலெண்ணுந ரல்லது, கதிர்மருங் கறியா தஞ்சுவரப் பாய்தலின்" என்பது அகநானூறு, சங. அரசனுக்கு நாழிகை அறிவிப்போர் நாழிகைக்கணக்கரெனவும, கடிகையாரெனவும் கூறப்படுவார்; (சிலப்பதிகாரம், கஙஉ-ம் பக்கம் பார்க்க)

59. [மத்திகை வளைஇய மறிந்தவீங்கு செறிவுடை:]

59. மத்திகை வளைஇய உடை—புரவியை அடிக்கின்ற சம்மட்டி வளைந்து கிடக்கின்ற உடை,

59. மறிந்து வீங்கு செறிவு உடை—அச்சம்மட்டி மறையும்படி வடிம்பு தாழ்ந்துபெருக்குஞ் செறிதலையுடைய புடைவையுடையினையும்,

(கு - பு) ஆண் உடையையும் புடைவையென்பது பண்டைக்கால வழக்கு.

60. மெய்ப்பை புக்க வெருவரும் தோற்றத்து—சட்டையிட்ட அச்சம் வருந் தோற்றரவினையும்,

(கு - பு) தோற்றரவு - தோன்றுதல்.

61. வலி புணர் யாக்கை—இயல்பான வலிகூடின மெய்யினையுமுடைய,

61. வன்கண் யவனர் - தறுகண்மையினையுடைய சோனகர்,

62. புலித்தொடர் விட்ட புனை மாண் நல்லில்—புலிச்சங்கிலிவிடப் பட்ட கைசெய்த மாட்சிமைப்பட்ட நன்றாகிய இல்லிலே,

63, 64. திரு மணி விளக்கம் காட்டி திண்ஞாண் எழினி வாங்கிய ஈரறைப் பள்ளியுள்—அழகினையுடைய மாணிக்கமாகிய விளக்கை எரிய

வைத்துத் திண்ணிய கயிற்றிற்றிரையைவளைத்த புறவறைக்குள்ள றையிற் படுக்கைக்கண்ணேசென்று,

65, 66. [உடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவிற், படம்புகு மிலேச்ச ருழைய ராக:] உரையா நாவின் உடம்பின் உரைக்கும் படம் புகும் மிலேச்சர் உழையராக—வார்த்தை சொல்லாத நாவினை யுடைய கையாலும் முகத்தாலும் வார்த்தைசொல்லும் சட்டை யிடும் சரவாசிகள் பள்ளிகொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்ந்துநிரிய,

உரையா நாவென்றார், ஊமைகளென்றற்கு,

(கு - பு) சரவாசிகள் - சரித்துக்கொண்டே வசிப்பவர்கள்; இப்பெ யரை அசாரவாசிகளென்றுங் கூறுவர்; ஊமைகளைப் படுக்கையறையின் வாயிலிற் காவலாகவைத்தல் மரபு. பண்டைக்காலத்தில், மிலேச்சர்காவ லாளராக வைக்கப்படுதலை, "செங்கட் புன்மயிர்த்தோறினை செம்முக, வெங்க உத

ணுக்கிற்குப்பாயமிலேச்சனைச்செங்கட்டு விழியாத்தெழித்தான்'' என்னுஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளாலு முணர்க.

67. மண்டு அமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது—பகைவர் மன மறியாமல் மிக்குச்செல்கின்ற போரை நச்சுதலாலே கண்ணுறக் கம்பெறாமல்,

(கு - பு) நச்சுதல் - விரும்புதல்.

68, 69. எடுத்து எறி எஃகம் பாய்தலின் புண்கூர்ந்து பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் உள்ளியும் (எஉ)—ஓச்சிவெட்டுகின்ற வாளழுந்துகையி னாலேபுண்மிக்குப் பிடித்திரளைமறந்த வேழத்தையுள்ளியும்,

(கு - பு) ஓச்சி - உயர்த்தி. பிடி - பெண்யானை. வேழம் - இங்கே ஆண்யானை.

69, 70. [வேழத்தப், பாம்புபதைப் பன்ன பரூஉக்கை துமிய]வேழத்துப் பரூஉக்கை பாம்பு பதைப்பன்ன துமிய—யானையினுடைய பரிய கைகள் பாம்பினது பதைக்கின்ற தன்மையையொத்த பதைப்பினையுடையவாக அற்றுவிழும்படி,

(கு - பு.) யானைக்கைகளுக்குப் பாம்பு உவமையாதல், "யானை தன், வாய்நிறை கொண்ட வலி தேம்பு தடக்கை, குன்றுபுகு பாம்பிற் றோன்றும்" என்னும் அகப்பாட்டாலும் உணரப்படும்.

71, 72. தேம் பாய் கண்ணி நல்வலம் திருத்தி சோறு வாய்த்து ஒழிந்தோர் உள்ளியும்—தேன்பரக்கும வஞ்சிமாலைக்கு நன்றாகிய வெற்றியை யுண்டாக்கிச் செஞ்சோற்றுக் கடனிறுத்துப் பட்ட வீரரை நினைத்தும்,

(கு - பு) செஞ்சோற்றுக்கடன் - செவ்விய சோற்றை அளித்தவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய உரிமை; அஃதாவது உண்டவர்கள் தம்மைப் பாதுகாத்தோர் பொருட்டு உயிர்விடுதல்; "குஞ்சரத் தலையடுத்துக் கூர்தன் மாக் காலணையாச் செஞ்சோற்றுக் கடனீங்கிச்சினவுவாள் பிடித்தடுத்த, பஞ்சிமேற் கிடந்துடைஞாண் பதைத்திலங்கக் கிடந்தாரை; யஞ்சிப்போர்த் தினைரியோ டோரிநின் றலறுமே" (சிந்தாமணி), என்பதனாலும், "செஞ்சோற்றுக் கடனின்றே கழியேனுகில்" (பாரதம்) எனபதனாலுமுணர்க.

72— 74. தோல் துமிபு வைநுனைப் பகழிமூழ்கலிற் செவி சாய்த்து உண்ணாது உயங்கும் மா சிந்தித்தும்—பக்கரைகளை யறுத்துக் கூரிய முனையினையுடைய அம்புகள்வந்து அழுந்துகையினாலே செவிசாய்த்துப் புல்லுண்ணாதே வருந்தும் குதிரைகளை நினைத்தும்,

(கு - பு) பக்கரை - தோலாற்செய்த கலனை (ஜேணம்) முதலியவை.

75, 76. [ஒருக்க பள்ளி யொற்றி யொருகை, முடியொடு கடகஞ்

சேர்த்தி:] ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகை கடகம் முடியொடு சேர்த்தி—ஒரு கையைப் படுக்கையின்மேலேவைத்து ஒருகையிற் கடகத்தை முடியோடேசேரவைத்து,

என்றது - கையிலே தலையைவைத்தென்றுயிற்று.

76. நெடிது நினைந்து—இப்படைநொந்தவளவுக்கு நாளை எவ்வாறு பொருமென்று நெடிதாகநினைந்து,

77. பகைவர் சுட்டிய படை கொள் நோன் விரல்—பகைவரைக் கருதிவைத்த வாளைப்பிடித்த வலியினையுடைய கையாலே வெட்டி வென்று (அக) என்க.

(கு - பு.) விரல், ஆகுபெயர்.

78. நகை தாழ் கண்ணி நல்வலம் திருத்தி—தனக்கு எக்காலமும் விளக்கந்தங்கும்வஞ்சியை நன்றாகிய வெற்றிநிலைபெறத்திருத்தி,

79. அரசு இருந்து பனிக்கும் பாசறை—பகையரசிருந்து நடுங்கு தற்குக்காரணமான பாசறை,

79. பனிக்கும் பாசறை, * 'நோய் தீருமருந்து' போனின்றது.

(கு - பு) நோய்தீருமருந்து - நோய்தீர்தற்குக்காரணமான மருந்து.

79 முரசு முழங்கு பாசறை—வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற முரசு முழங்கும் பாசறை,

80— 84. [இன்றுயில் வதியுநற் காணு யெருழந்து, நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு, நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருத்தியு, மையல் கொண்டு மொய்யெனவுயிர்த்து, மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து:]

80. வதியுநன் இன்றுயில் காணுள்—தன்னிடத்தேதங்குகின்றவனை இனியதுயில் கொள்ளுதலைக் காணுளாய்,

81. நெஞ்சு ஆற்றுப்படுத்த புலம்பொடு—அவன் தன்னெஞ்சம் தான் போகின்றவழியிற் செலுத்துதலால் தனக்குண்டான தனிமையாலே,

இது †"நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்" என்பதாம்.

81. நிறைதபு புலம்பு—தனது நிறைகெடுத்த தனிமை,

---

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுகுறிஞ்சிக்கலி, உரு.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், சங.

82. நீடு நினைந்து—இங்ஙனம் பிரிந்தாலன்றி இவ்வரசியல் நிகழாதென்று நினைந்து,

82. ஓடு வளை திருத்தியும்—கழலுகின்றவளையைக் கழலாமற் செறித்தும்

83. மையல் கொண்டும்—மயக்கங்கொண்டும்,

83. ஓய்யென உயிர்த்தும்—விரைய நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டும்,

84. ஏவுறு மஞ்ஞையின் நடுங்கி இழை நெகிழ்ந்து — அம்பு தைத்த மயில்போல நடுங்கி அணிகலங்கள் நெகிழ்ந்து கண் புலம்புறுத் துறைப்ப (உரு) எனக்கூட்டுக.

80, 82. துயருழந்து தேற்றியும்—அதனைக்கண்டு தானும் வருத்தமுற்று இவள் ஆற்றியிராளென்று துணிந்தும்,

85. பாவை விளக்கில் பரூஉச்சுடர் அழல — பொற்பாவை ஏந்தி நின்ற தகளியிலே பரியவிளக்கு நின்றெரிய,
விளக்கு - ஆகுபெயர்.

(கு - பு) பாவை விளக்கு - பிரதிமைத்தீபம். தகளி - அகல்.

86. இடம் சிறந்து உயரிய எழுநிலை மாடத்து—தனக்குள்ள இடமெல்லாம் பொன்னாலும் மணியாலும் சிறப்புப்பெற்று உயர்ந்த எழுநிலையினையுடைய மாடத்திடத்து,

87. முடங்கிறைச் சொரிதரும் மாத்திரள் அருவி—* மூட்டுவாய்களினின்றுஞ் சொரிதலைச்செய்யும் பெருமையையுடைய திரண்ட அருவிகளினுடைய,

(கு - பு) மூட்டுவாயென்றது, கூடுவாய் மூலையை.

88. இன் பல் இமிழ் இசை ஓர்ப்பனள் கிடந்தோள்—இனிய பலவாகிய முழங்குகின்ற ஓசைக்கண்ணே தலைவன் தான்கூறிய பருவம் பொய்யாமல் வருவனென்னுங் கருத்தினளாகலின் அவன் வரவினையே கருதிக்கிடந்தோளுடைய,

89. அஞ்செவி நிறைய ஆலின—அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்தன;

(கு - பு) அகம் செவி - உட்செவி

89—91. [வென்றுபிறர், வேண்டுபுலங் கவர்ந்த ஈண்டுபெருந் தானையொடு, விசயம்:]

89. வென்று—வெட்டிவென்று,

89, 91. பிறர் வேண்டு புலம் கவர்ந்த விசயம்—பகையரசர் எக்காலமும் விரும்பும் நிலங்களைக் கைக்கொண்ட வெற்றியாலே,

* கூடுவாயென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

90. ஈண்டு பெருந்தானையொடு—திரளுகின்ற பெரியபடையோடே, அரசன் வினைமுடிந்தகாலத்தே விரைந்துபோந்தானாகலின், அது கேட்டுவருகின்ற படையென்பதுதோன்ற ஈண்டுபெருந்தானையென்றார்.

91. வெல்கொடி உயரி—எக்காலமும் வென்றெடுக்கின்ற கொடியை எடுத்து,

91, 92. வலன் ஏர்பு வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப—வெற்றிதோன்றிக் கொம்புஞ்சங்குமுழங்க,

(கு—பு) ஏர்பு—எழுந்து; வலன் நேர்பு எனப் பிரித்தலுமாம்.

92, 93. அயிர செறி இலை காயா அஞ்சனம் மலர—நுண்மணலிடத்த

ன்வரிய நெருங்கின இலையினையுடைய காயா அஞ்சனம்போல அவிழ,

(கு—பு) காயா—ஒருவகை மரம். அஞ்சனம்—மை.

94. முறி இணர் கொன்றை நன்பொன் கால—தளிரினையும் கொத்தினையுமுடைய கொன்றை நன்றாகிய பொன்னைச்சொரிய,

95. கோடல் குவிமுகை அங்கை அவிழ—கோடலினது குவிந்தமுகைகள் அகங்கைபோல விரிய,

(கு—பு) கோடல்—வெண்காந்தள். முகை—அரும்பு. அகங்கை—உள்ளங்கை

96. தோடு ஆர் தோன்றி குருதி பூப்ப—திரட்சிநிறைந்த தோன்றி உதிரம்போலப் பூப்ப,

(கு - பு) தோன்றி - செங்காந்தள்.

97. கானம் நந்திய செந்நிலப் பெருவழி—காடுதழைத்த சிவந்தநிலத்திற் பெருவழியிலே,

98, 100. [வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற், றிரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள, வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களில்:]

98. வானம் வாய்த்த வரகு—மழைவேண்டப் பெய்தவரகு,

100, 98. எதிர் செல் வெண்மழை பொழியும் திங்களில் வாங்கு கதிர் வரகில்—எதிர்காலத்துக்குப் பெய்யச்செல்கின்ற வெள்ளியமழை சிறுதிவலையைப்பொழியும்முன்பனிதொடங்குந் திங்களிலே வளைகின்ற கதிரையுடைய வரகிடத்தே,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௩௩.

4

99. திரி மருப்பு இரலையொடு மடமான் உகள—முறுக்குண்டகொம்பினையுடைய புல்வாய்க்கலையோடே மடப்பத்தையுடைய மான்

துள்ள,

(கு - பு) மடப்பம் - அறியாமை, இளமை. மான்-பெண்மான்.

மழையால் தண்ணீரும் புல்லும் நிறையப்பெற்றுப் புணர்ந்துதிரியு மென்ற கருப்பொருளால், அவற்றைக்கண்ட அரசனுக்கு வேட்கைமிகுதி கூறிற்று.

மலரக் (கூஐ) கால (கூச) அவிழப் (கூ௫) பூப்ப (கூகூ) உகளக் (கூக) கானநந்தியபெருவழி (கஎ) என்க.

இவை எல்லாம் வேட்கைவிளைதற்குக் காரணமாயின.

101. முதிர் காய் வள்ளியங்காடு பிறக்கு ஒழிய—தன்பருவம் வந்தால் முதிருங்காயையுடைய வள்ளியங்காடு பின்னாக,

(கு - பு) வள்ளி - வள்ளிக்கிழங்கு.

102. துனை பரி துரக்கும் செலவினர்—விரைந்துசெல்லும் பரியை அதனுனமையாமற் கடிதாகச்செலுத்துஞ் செலவினையுடையராய் வந்தவருடைய,

என்றது:—* "வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை, யிடைச்சுர மருங்கிற் றவிர்த லில்லை, யுள்ளம் போல வுற்றுழி யுதவும், புள்ளியற்கலிமா வுடைமையான." என்பது தோன்றக் கூறிற்று.

(கு.பு) 'வினைவயிற் பிரிந்தோன்' என்பதன்பொருள்: யாதானும் ஒரு செய்வினையிடத்துப் பிரிந்த தலைவன் அதனைமுடித்து மீண்டுவருங்காலத்து, எவ்வளவுகாததூரம் இடையிட்டதாக இருந்தாலும் அவ்விடையின்கணுண் டாகிய அருவழியிடத்துத் தங்கி வருதலில்லை; உள்ளம் நெடுந்தூரமான இடத்தை ஒரு கணத்திற் செல்லுமாறுபோலத் தலைவன்மனம் சென்றுற்ற விடத்தே ஒருகணத்திற்சென்று உதவிசெய்யும் பறவைகளைப்போல நிலத் தைத்தீண்டாத செல்லுதலையுடைய செருக்குற்ற குதிரையையுடையானாத லால். எ-று. உடைமையால் தவிர்தலிலலையென்க.

103. வினைவிளங்கு நெடுந்தேர்பூண்டமாவே—தான் எடுத்துக்கொண்ட வினை எக்காலமும் விளங்கும் நெடிதாகிய தேரைப்பூண்ட குதிரை.

தலைவி தன்னிடத்தே வதிகின்றவனை இன்றுயிலைக்காணாளாய் (௮௦) நெஞ்சாற்றுப்படுத்த புலம்பாலே (௮௧) ஓடுவலை திருத்தியும் (௮௨) மையல் கொண்டும் உயிர்த்தும் (௮௩) நடுங்கி நெகிழ்ந்து (௮௪) பூப்போலுண்கண் புலம்புமுத்துறைப்ப (௨௫) அதுகண்டுதெய்வருழந்து (௮௦) தேற்றியும் (௯௨) வற்புறுத்திப் பிரிதல் வேண்டுமெனக் கருதிக் காட்டவுங் காட்டவுங்காணாத

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௯௩.

வள் (௨௨) பெருமுதுபெண்டிர் (௧௧) எவ்வம் களையெனக்கூற (௨௧) அது கேட்டு நீடுநினைந்து (௮௨) பெரும்பெயல்பொழிந்த சிறுபுன்மாலையில் (௧) இட்டசுடர் அழலாநிற்க (௮௯) இமிழிசை ஓர்ப்பனள் கிடந்தோள்நடைய (௮௮) அஞ்செவி நிறைய (௮௬), பரந்தபாடியிலே (௨௮) அரசிருந்து (௭௬) ஒருகை பள்ளியொற்றி ஒருகை (௭௯) முடியொடுசேர்த்தி (௭௪) வேழத்தை (௬௬) யுள்ளியும் (௭௨.) மாவைச்சிந்தித்தும் (௭௪) ஒழிந்தோரை உள்ளியும் (௭௨.) நினைந்து (௭௬) நடுங்குதற்குக்காரணமான பாசறையிற் (௭௬) பெரும் படைக்காப்பண் வேறோர் (௬௩) அகம் சேர்பு கண்டங்கோலி (௬௪) யவனர் (௬௧)புலித்தொடர்விட்ட நல்லில்லிலே (௬௨)பொழுதளந்தறியும் (௯௯ காண்கையர் (௯௬)கன்னல் இனைத்தென்றிசைக்கையினாலே (௯௮) மங் கையர் (௬௭)திருமணிவிளக்கங்காட்டி (௬௩)எழினிவாங்கிய பள்ளியிலே சென்று (௬௪)[illegible]ளையர் கவளங்கைப்பச் (௬௬)சுரையர் (௬௮) மாட்டப் (௬௫) பெருமூதாளர் மெஞ்சூழ் (௯௪) மிலேச்சர் உழையராக (௬௬) ஒண் மணிநிழற்றிய நகொளினும (௯௦) மண்டமர் நசையாற் கண்படைபெறு திருந்து (௬௭) மற்றைநாட் படைகொண்ணுன்விரலாலே (௭௭) வென்று (௮௯) கண்ணிவலந்திருத்திப் (௭௮) பிறர் (௮௯) வேண்டுபுலங்கவர்ந்த (௯௦) விசயத்தாலே வெல்கொடியுயரிக் (௯௧) காடுபிறக்கொழியப் (௧௦௧) பெருவழி

யிலே (கள) வயிரும் வளையுமார்ப்ப (கஉ) ஈண்டு பெருந்தானையோடே (கூO) வினைபரிதாக்குஞ் செலவினையுடையராய் வந்தவருடைய (கOஉ) தேர்பூண்டமா (கOங) ஆலின (அக) வென வினைமுடிக்க.

* "செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமையன்றே, வன்புறை குறித்த தவிர்ச்சி யாகும்" என்பதனால் வற்புறுத்திப் பிரிதல்வேண்டுமென்றுணர்க.

(கு - பு.) இதன்பொருள்: செலவு இடை அழுங்கல் - தலைவன் கருதிய போக்கினை இடையிலே தவிர்ந்திருத்தல், செல்லாமை அன்று - பிரிந்துபோதல் ஆற்றாமைக்கன்று; வன்புறை குறித்தல் தவிர்ச்சி ஆகும் - தலைவியை ஆற்றுவித்துப் பிரிதற்கு தவிர்ந்த தவிர்ச்சியாகும். எ - று.

தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கேற்ப நப்பூதனார் செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இவ்வாறன்றி ஏனையோர் கூறும்பொருள்கள் இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமையுணர்க.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார் மகனார் நப்பூதனார் பாடிய முல்லைப்பாட்டிற்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், உஅ

வெண்பா.

க. வண்டடைந்த கண்ணி வளர்சசி வாணெடுங்கண்
சென்றடைந்த நோக்க மினிப்பெறுவ-தென்றுகொல்
கன்றெடுத் தோச்சிக் கனிவிளவின் காயுகுத்துக்
குன்றெடுத்து நின்ற நிலை.

உ. புணையும் பொலம்படைப் பொக்குளைமான் றிண்டேர்
துணையுர் துணைபடைத் துன்னார்-முனையு
ளடன்முகந்த தானை யவர்வரா முன்னங்
கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

Printed at the Presidency Press, Vepery, Madr